

TOMBİK BALIK

DENİZLER HEPİMİZİN

YAZAN
HABİB BEKTAŞ

RESİMLEYEN
MERT TUGEN

TOMBİK BALIK

DENİZLER HEPİMİZİN

YAZAN:

HABİB BEKTAŞ

RESİMLEYEN:

MERT TUGEN

TOMBİK BALIK 2 - DENİZLER HEPİMİZİN

© 2017, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Habib Bektaş
RESİMLEYEN: Mert Tugen
EDİTÖR: Ayşegül Utku Günaydın
SON OKUMA: Ümit Mutlu

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Mayıs 2017 (3000 adet)

ISBN: 978-605-9493-72-7

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

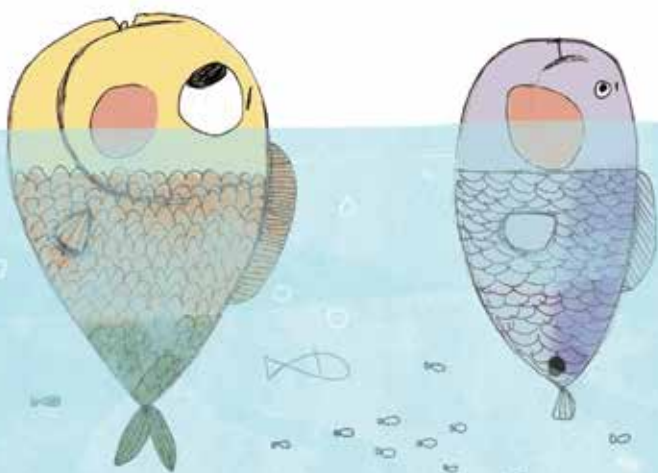
Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

TOMBİK BALIK

DENİZLER HEPİMİZİN

YAZAN:
HABİB BEKTAŞ

RESİMLEYEN:
MERT TUGEN

 tudem

Habib Bektaş

Türkiye’de ve Almanya’da şiir, öykü, roman ve tiyatro oyunu türünde birçok kitabı yayımlandı. İnkılâp Roman Ödülü’ne değer görülen *Gölge Kokusu* adlı romanı *Eylül Fırtınası* adıyla Atıf Yılmaz tarafından sinemaya uyarlandı. Türk Dil Derneği Ömer Asım Aksoy Ödülü’ne değer görülen romanı *Cennetin Arka Bahçesi* Yunancaya çevrilerek Atina’da yayımlandı. Türkiye’de ve Almanya’da oyunları sahnelendi.

Tudem Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Öykülerle Atasözleri: Söz Kulağa Yazı Uzağa (öykü)

Öykülerle Deyimler: Uzun Lafın Kısası (öykü)

Bakboklar 1 (roman)

Tombik Balık Mutluluk Peşinde (roman)

Tombik Balık Denizler Hepimizin (roman)

Delidolu Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Dedemin Cenneti (öykü)

Kaybolmasınlar Diye (öykü)

Cennetin Arka Bahçesi (roman)

Gâvur İmam’dan Çakır’ın Romanına (roman güncesi)

Gölge Kokusu (roman)

Ben Öykülere İnanırım (öykü)

Mert Tugen

1992 yılının ağustos ayında Gaziantep’in kavurucu sıcaklığında kapkara bir çocuk olarak dünyaya geldi. Doğar doğmaz resim yapmak için kâğıt kalem istediği rivayet edilir. Büyüyünce Gaziantep Güzel Sanatlar Lisesi’ni kazandı. O günden sonra da bütün hayatı resim yapmak oldu. Daha sonra Anadolu Üniversitesi Çizgi Film (Animasyon) Bölümü’nü kazandı ve çizgi

filmin ne kadar zor bir iş olduğunu fark edince resme daha çok sarıldı. Şu an Eskişehir’de çocuk kitapları resimliyor, ajanslara illüstrasyonlar yapıyor.

Peşrev

Yalan olsun doğru olsun
Olursa bir masal olsun
Sizin olsun bizim olsun
Birazı da öykü olsun

Su, diyelim deniz olsun
İçinde balık olsun
Bir olsun iki olsun
Biri benli, biri bensiz
Benlisi Benli olsun
Bensizi Tombik olsun
Hop etsinler hoplasınlar
Kucaklaşıp zıplasınlar

Düş desem düş değil
İş desem iş değil
Dedem girdi sınıfa
Soru sordu boş değil:

Bir balık bir eder
İki balık hoş eder
Üç eder beş eder
Sana sordum kaç eder?

Bildim dedim bilemedim
Dilim sürçtü diyemedim
Deniz olsa girerdim
İslenmeden yüzerdim
Gözlüğümü takınca
Ne var ne yok bilirdim

Sabah düřtüm yollara
Baktım bir balık kavakta
Sordum deniz ne tarafta
Balık dedi, kör müsün amca
Bak, deniz şapkanın altında

Az yüzdüm çok yüzdüm
Yorulduđ süzüldüm
Korktum büzüldüm
Yapayalnız üzüldüm

Suyun üstü dalgalar
Diplerde kayalar
Dalınca derinlere
Bir şey girdi cebime

Şaşırdım görünce
Bir ahtapot cebimde
Bakışları bilgece
Merhaba deyip
Başladım söze

Aman, Ahtapot amca
Bir sorum var sana

Bilirsen bir teŖekkür koskoca
Bilemezsen yandı keten helva
Bir balık bir balık daha
Kaę eder söyle bana?

Bu ahtapot pek kasıntı
Sanırsın Baędat kadısı
Önce öksürdü
Sonra da öyle bir kükredi ki
Sanırsın gök güreledi:
Vay akılsız Habib vay
Dondurmanın tadı var
Onların adı var
Biri Benli, biri Tombik
Ah Habib vah Habib,
O iki balık var ya
Her biri bir dünya
Matematik değil ki bu
Çarp, çıkar, topla
Öyle deęerli ki onlar
Ekmek gibi su gibi
Rüzgâr gibi güneş gibi
İster çarp ister topla
İstersen üç kere hopla

Dostluktur olacađı,
Uzun lafın kıyası
Dersimiz matematik değil
Arkadařlık ve sevgi

En iyisi su dedim
Ceviz kırdım iini yedim
Kabuđuna kayak dedim
Atlayıp içine girdim

Kürdan alıp kürek çektim
Gece oldu uyku çektim.
Uyudum uyandım
Yüzümü yudum yıkadım
Eskiden bir masal vardı
Kaçmış onu aradım

Sordum bir kediye
Gördün mü masalımı
Çok güzel bir masaldı
İçinde iki balık vardı

Bizim kedi bakınca
Balığı duyunca
Başladı yalanmaya

Hiç yalanma arsız kedi
Yedirmem sana Tombik'imi
Nedenini sorarsan
Arkadaşlıktır adı

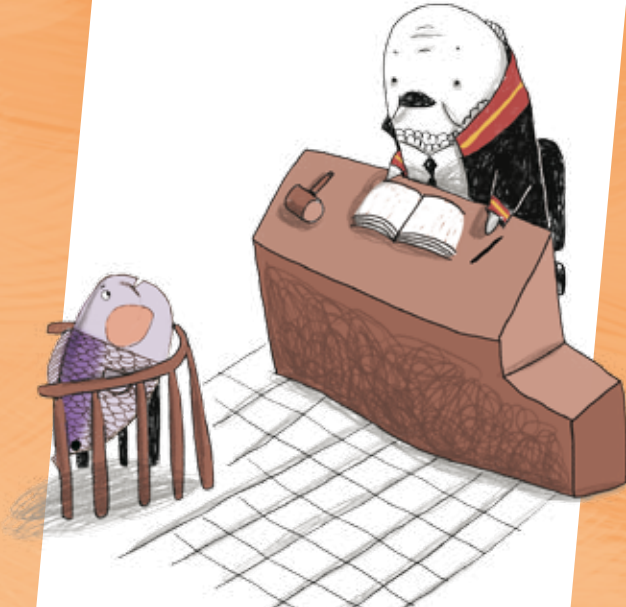
Tam o sırada işte
Biri havaya taş attı
Taş gelip başımı yardı
Başımdan pekmez aktı

Halam koştu bana baktı
Dayım koştu ateş yaktı
Eniştem gözlüğünü taktı
Taşı atan bir balıktı!

Bu masal nasıl bir masal?
Balık koşup taş atarsa
Taş başımı yararsa
Ben gitmem mi kadıya

Kadı sordu: Neden geldin?
Davacıysan nedir derdin?
Lafı fazla uzatma
Kafamın tasını attırma!

Kadı Efendi, dedim saygıyla
Bir balık taş attı havaya
Taş güneşe çarpınca
Dönüp geldi kafama

Kadı kıstı gözlerini
Uzatıp açtı ellerini
Söyle bakalım dedi
Sen neredeydin taş geldiğinde
En önemlisi de
Tanığın kim onu söyle?

Söyledim açıkça:
Denizin dibi kum
Cebimde iki lokum
Biri senin biri benim
Ah kadı efendi ah
Olsa bile tanık denizde
Nasıl göreyim
Benim aklım cevizde

Cevizi kırmak gerek
Kabuğunu soyamak gerek
Tanığı da bulunca
Oturup sormak gerek

Zurna gördüm almadım
Davul buldum çalmadım
Tanık olsa bilirdim
Dönüşte yolumu yitirdim

Aman kadı canım kadı
Cebimde on kuruş kaldı
Bir koşu gideyim pazara
Bulursam bir tanık on kuruşa
Alıp getireyim sana

Derken kadı çattı kaşlarını
Bağırdı: Yıkıl karşımdan dalgacı
Baktım işin sonu kötü
Ver elini Eminönü

Akşam oldu ay çıktı
Gözümden uyku aktı
Ah, dedi Tombik usulca
Bir salıncak olsaydı!
Bir oraya, dedi Benli,
Bir buraya sallanmak
Ne hoş olurdu değil mi
Dalgacı Habib Efendi?

Ne yapsam ne yapsam
En iyisi kement atsam

İkiye böldüm kuşağımı
Birini bağladım
Kutup Yıldızı'na
Ötekini Çoban Yıldızı'na
Gökyüzünden ayı aldım usulca
Takınca kuşağımın uçlarına
İşte bir salıncak sana

Önce Tombik atladı
Sonra bizim Benli
Kuruldular salıncağa
Salıncak da salıncak ha
Yıldızlardan, aydan
Bir de kuşağımdan

Gündüz uyur
Gece oynar
Bilirsiniz değil mi
Gökyüzünde yıldızlar

Salıncağı kurunca
Yıldızlar duyunca
Bir kuş sürüsü gibi
Uçup indiler yanıma

Üşenir miyim hiç
Salladım Benli'yi
Bir de Tombik'i
Ve yıldızları

Ay güler
Yıldız güler
Benli güler
Tombik güler

Haydi öyleyse
Başlayalım masala
Oynaya güle.

İnsanların Dili

Vakit, bir balık öğlesiydi. Tombik ve Benli yüzgeç yüzgece, suların üstünde uçarcasına kayıp gidiyorlardı. Son günlerde çok gezip nice yerler görmüşler ve o güne kadar duyup bilmedikleri birçok şey öğrenmişlerdi. Denizlerin birtakım devletlere ait olduğunu öğrendiklerinde çok hüzünlenmişlerdi. Oysa eskiden, dünyadaki tüm denizlerin, içinde yaşayan canlılar için olduğunu sanıyorlardı. Gerçeği öğrendiklerinde nasıl da hayal kırıklığına uğramışlardı!

Tombik derinlere daldı. Sonra, yukarıya çıkarken hızlandı, hızlandı ve neredeyse iki yüz seksen balık karışı havaya sıçradı. Yeniden sulara dalıp biraz yüzdükten sonra Benli'ye sokuldu. Arkadaşı bir parça dalgındı. Sordu:

“Benli, neler düşünüyorsun?”

Benli, “Hiç, hiçbir şey,” demekle yetindi.
Tombik üsteledi:

“Ben seni bilmez miyim! Bir şeyler düşündüğün kesin, hadi söyle!”

Benli gülümsedi. Arkadaşını kıramazdı. Düşündüklerini söyleyecekti elbette:

“Tombik bu sulara çok kötü, hüzünlü şeyler yaşadık!”

Tombik karamsar değildi:

“Güzel şeyler de yaşadık. Onları da düşünmemiz gerekir.”

“Haklısın ama bazı şeyler kafamı kurcalıyor.”

“Neymiş o kafanı kurcalayan şeyler, söyle bakalım. Belki benim kafam da kurcalanır.”

Benli'nin konuşurkenki gülüşü bir parça buruktu:

“Bizi doğduğumuz sulara sokmayan muhafız balıklar, ne öğrendilerse insanlardan öğrenmişler. Tuhaf değil mi?”

Muhafız balıkların davranışlarından Tombik de çok etkilenmişti. Ama şimdi birlikteydiler. Birbirlerine güveniyorlardı. Öyleyse hayat güzeldi. Hüzünlü şeyler konuşmak, düşünmek istemiyordu. Yine de arkadaşının söylediklerini ciddiye almalıydı:

“Benli, ben onu unutmuş gitmiştim doğrusu! Muhafız balıkların o aptalca şeyleri insanlardan öğrenmesi gerçekten de tuhaf. Ama şimdi güzel şeyler düşünmenin zamanıdır. Başka şeyler!”

Benli, arkadaşının gözlerine uzun uzun baktı:

Özgür denizlerin gördüğü en meraklı balıklar Tombik ve Benli'nin yolları bu kez mültecilerle kesişiyor. Daha önce mutluluğu ve dostluğu bulan iki kafadar, şimdi de sınırsız bir dünyanın peşinde koşuyor.

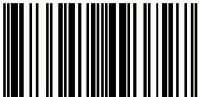
Tombik Balık - Denizler Hepimizin, çocuklara duyarlı bir hikâye sunuyor.

"Mutlu olmak tüm canlıların hakkı."

ISBN: 978-605-9493-72-7

9 786059 493727

www.tudem.com

